ANUL XII. No. 1325 — 8 PAGINI 6 LEI — Luni 7 Mai 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Director: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

Explicații...

S'a disputat la Paris, campionatul mondial de box la categoria mijlocie.

Pe ringul dela „Palais des sports" s'au înfruntat pentru acest titlu Marcel Thil și Gustave Roth. O luptă cruntă. Un match scrîșnit în pumni zvârliți puternic, cu îneleli de vrajbă alăturea cu ura.

Deobiceiu, fiecare match important este precedat de o luptă... a suporterilor. Un fel de întrecere de pronosticuri pentru cari se fac adevărate întreceri. Ca și când, boxeurul care este indicat câștigător... în pronosticuri, are o șansă mai mare, în seara matchului, decât acela care se bucură de o mai mică încredere a suporterilor.

Și matchul Marcel Thil-Roth a fost precedat de o astfel de luptă... de pronosticuri. Aproape unanimitatea ziarelor străine s'au ocupat — două săptămâni înainte de match — numai de campionatul mondial mijlociu.

Iar competențele pugilistice de pretutindeni au fost scoase din rezerva lor obișnuită, pentru a se pronunța — cu anticipație — asupra rezultatului din matchul Marcel Thil-Roth.

Au fost firește și voturi pentru victoria lui Thil. Boxeurii francezi, foști campioni mondiali au pronosticat că Thil își va conserva titlul.

Imensa majoritate a răspunsurilor însă, au indicat un alt câștigător. Un învingător înstaurat de aproape unanimitatea pronosticurilor, drept mare favorit: Gustave Roth.

Și totuși — contrar prevederilor generale — Thil a ieșit învingător. Din nou — pentru a cincea oară — conservându-și titlul de campion mondial.

Nu este vorba aici de o descriere a matchului. Sau de o depreciere a pronosticurilor montate pe calcule oricât de migăloase și de verificate.

Este vorba de altceva.

Thil — în scara vieții unui boxeur — a trecut de mult creasta activității, alunecând pe povârnișul unui declin care la vârsta lui este inevitabil.

Și totuși, Thil se menține în formă. Abundă necontenit de viață și de vigoare și rămâne necontenit drept în fața unor atacuri pe cari, tinerețea celor cari i le dau, ar trebui să le facă de nestăvilit.

Este Thil un boxeur excepțional? Se poate.

Fără calități admirabile este greu ca un boxeur să-și decoreze palmaresul cu cele patru titluri pe cari le-a acumulat Thil.

Tot atât de adevărat este însă —independent de calitățile sale fizice — că Thil a rezistat vremii și asalturilor cari i-au fost date și mulțumită disciplinei sale de viață.

O disciplină neînfrântă. Un calendar de viață sobră. Fără eforturi și fără uzuri.

La noi, Spakow își mistuia emoția matchurilor pe cari trebuia să le dispute în jazzul dela Maxim sau în vinul dela Eldorado. Iar Dobai, în Vinerea matchului România-Jugoslavia a fost descoperit la Bandy, la ora 6 dimineața.

Au reușit amândoi să facă apoi figură bună. Spakow, cu oarecare excepții, Dobai, cu ceva mai multe.

Dar niciunul dintre ei nu va reuși să-și conserve vigoarea — avariată de nopți nedormite, de vin și de nesomn — așa cum și-a conservat-o Thil, a cărui „tinerețe ponderată" îi furnizează astăzi satisfacțiile celei mai totale recompense.

Iată secretul victoriilorr lui Thil. Iată misterul a-tot-puterniciei sale... Și explicația lipsei de continuitate în performanțele boxeurilor noștri, mai puțin cuceriți de o viață cazonă, decât de clinchetul unei sticle de vin și de sfârâiala unui puiu în mușdeiu, (pe datorie) la Brotăcei...

G. F.

Germania-Cehoslovacia 17-9 la rugby

PRAGA, 6. — Azi s'au întâlnit pe stadionul local, în fața unui public foarte numeros, echipele reprezentative de rugby ale Germaniei și Cehoslovaciei. După o repriză aproape egală, terminată la 6—3 pentru oaspeți, reprezentanții Germaniei au reușit în cea de a doua să mărească scorul la 17—9.

Performanța rugbyștilor cehoslovaci a fost primită cu entuziasm, dat fiind faptul că Germania contează azi printre țările de frunte ale rugby-ului european.

Săptămâna

Deabea scăpați dintr'o înspăimântătoare dilemă și iată-ne acum în ghiarele alteia: din nou problema echipei naționale, pe care o amplifică și-i conturează importanța rezolvării, obiectivul special al campionatului mondial. Ceiace înseamnă că cel puțin de data asta binele e spre rău, pentrucă fără victoria de Dumineca trecută împotriva Jugoslaviei, am fi fost azi cei mai liniștiți oameni din Balcani. Și am fi avut totodată și prilejul savuros de a asista dela o apreciabilă distanță la punerea la punct a vecinilor noștri în întâlnirea dela Trieste. Pe când acum, în loc să tragem foloasele izbânzii nesperate și în loc să tragem cuvenitul somn pe laurii câștigați cu atâta chin, sun tem din nou în goană după vedete, după izbânzi și după celelalte.

N'ar fi fost, în definitiv, cine știe ce deranj, dacă la urma urmei, oboseala de acum ar fi putut lăsa speranța unui oricât de infim folos. Cum însă viitorii noștri adversari au și mulțumit providenței că noi și nu alții le-am ieșit în cale în marea probă mondială, concluzia inutilității aflării noastre în treabă, o poate trage orișicine...

Din fericire, însă, concluziile se trag în sport după consumarea faptului așa că vom avea o lună încheiată de năzuințl naționale, de nădușeli federale și de savantlâc footballistic răvășit copios peste holde de tot ce are gândirea sportivă românească mai isteț. Mai ales că e știut de toată lumea că atunci când ne pornim la lucru, nimic nu ne poate sta în cale.

Pregătirea pentru marea probă, coincide cu pregătirea noului sezon de box în aer liber, căruia organizatorii țin să-i dea amploarea din trecut. Sub ce formă, e încă foarte greu de precizat. Faptul însă că s'au și încărcat pe date de program, constitue un simptom indubitabil. Mai ales că seceta cumplită care a pus pe gânduri tot norodul, echivalează, în patrimoniul bunului organizator, cu cel mai productiv dintre capitaluri. Totul fiind pus așa dar la punct, nu se așteaptă decât semnalul de începere.

Până atunci, Spakow s'a repezit la Viena, în speranța unei reaclimatizări cu arta nobilă, lucru de imperioasă necesitate în preajma unei activități pe care — susțin unii — o va duce singur singurel pe umeri. Că a fost greșit inspirat făcând această escapadă, ne-a dovedit-o cu vârf și îndesat decizia juriului local, care fără să țină seamă de obiectivul adevărat al deplasării lui Spakow, a găsit că o primă de încurajare pentru Lazek și pentru boxul vienez nu este chiar așa de lepădat. Mai ales că și Viena pregătește un sezon ales, de care se leagă imense sacrificii materiale. Așa că un elementar raționament ar fi trebuit să determine pe Spakow să renunțe la plăcerile unui match între două trenuri, cu un boxeur sortit să devină viitoarea vedetă vieneză. Dar ce contează raționamentul în fața argumentului?

Dacă în cele două sporturi mai de soi pregătirile fac mai multă zarvă decât activitatea propriu zisă, sportul universitar, în schimb, și-a început campionatele din senin, aproape neștiute, fără surle, fără trâmbiți. Ceiace prețuește, în ochii celor cari îmbuese după sport adevărat, mai mult decât un campionat de rugby sau decât o Divizie Națională chiar plină de surprize ca cea de ieri. Și de aceia, poate, campionatele universitare își deapănă firul doar în fața unei mâini de spectatori...

L. ROȘIANU

Buletinul campionatului mondial

Odată programul stabilit sunt posibile primele aprecieri. — Brazilia, Spania, Olanda, Austria, Cehoslovacia sau Italia, țări cari pot formula pretenții. — De unde ar putea veni surprizele. — Cum e văzută problema pregătirilor. — Ce se face în celelalte țări și ce s'ar putea face la noi

Programul campionatului mondial e cunoscut. L'am anunțat în numărul trecut, redând într'un reportaj detaliat ce s'a întâmplat la Roma, acum patru zile când a fost conceput.

Operației de la Roma i s'a dat numele de tragere la sorți. Pe nedrept însă, deoarece nu credem că hazardul a «văzut»... atât de bine interesele organizatorilor.

Cu alte cuvinte programul a fost aranjat, astfel încât interesele campionatului mondial să fie bine menajate, lucru ce nu s'ar fi putut realiza printr'o adevărată tragere la sorți... In definitiv, nu e nici o crimă. Dar ar fi fost mai bine dacă se spuneau lucrurile acestea înainte, căci după prima lectură a programului: Austria—Franța, Ungaria—Egipt, Italia — învingătorul Statele Unite — Mexico, nici cei mai naivi n'au crezut că împerecherea adversarilor a fost lăsată în voia hazardului...

Numai de n'ar surveni accidente, cari să provoace o nepotrivire între socoteala de acasă și cea din târg... Căci drumul surprizelor nu poate fi nici croit, nici stăvilit prin decizii de birou.

Loc pentru surprize e suficient. Iată de pildă un match cu un trecut plin de cântec.

EGIPT — UNGARIA

In 1924, la Olympiadă, ungurii s'au trezit eliminați cu un 3—0 categoric, de către egipteni.

E firesc dar ca la Budapesta, matchul Ungaria—Egipt să fie văzut ca un prilej de reabilitare. Ori, lucrurile nu sunt atât de simple. Matchul se joacă la Neapoli, unde căldura toridă va fi pentru egipteni un lucru normal, iar pentru unguri un mare handicap.

ITALIA — STATELE UNITE — MEXICO

E probabil că italienii vor avea de luptat cu Statele Unite. După mulți matchul acesta este o cursă dinainte alergată în favoarea italienilor. Noi vom adăuga că o asemenea apreciere este cel puțin pripită. Este adevărat că footballul din Statele Unite este puțin cunoscut în Europa, iar în manifestările internaționale nu s'a impus de loc. Cei cari au văzut însă echipa Statelor Unite, nu pot să-și permită s'o considere drept o cantitate neglijabilă.

Chiar dacă și-au schimbat jucătorii întrebuințați la Montevideo în 1930, dacă au păstrat sistemul de joc arătat atunci, yankeii constitue totuși un pericol. La campionatul mondial de la Montevideo, U. S. A. a fost singura echipă care s'a impus printr'o anumită tactică.

In ce consta această tactică? Interii sunt al patrulea și al cincilea mijlocaș, aripile stau pe linia de centru, iar înaintașul centru e postat tot timpul alături de ultimul fundaș adversar, evitând, natural, offside-ul. Dacă țineți seama de faptul că jucătorii yankei sunt atleți desăvârșiți, veți conveni că o asemenea tactică are un deosebit coeficient de eficacitate.

Repetăm deci: în formă, cu tactica și mijloacele din 1930, Statele Unite ar putea procura multe surprize.

POSIBILITAȚILE DE SURPRIZA

nu sunt limitate la întâlnirile de mai sus.

Și în alte jocuri sunt posibile «loviturl», cari să scoată din luptă unele «atracții».

ROMANIA IN FAȚA CEHOSLOVACIEI

«Sorții» au vrut ca România să joace cu Cehoslovacia. După cum am prevăzut în urmă cu o lună, echipa noastră va juca la Triest. Și în fixarea orașului, organizatorii s'au arătat buni comercianți.

Atât România cât și Cehoslovacia, indiferent de itinerarul lor în campionatul mondial trebuiau să treacă prin Triest.

In ce privește posibilitățile noastre, într'un ziar printr'o serie de «dacă» echipa României a fost adusă până în finală.

Că vom fi campioni mondiali, nu ni s'a spus și asta probabil, pentru că al doilea finalist nu era cunoscut...

Se cuvine însă să fim mai realiști și să nu calculăm cu minunile.

In cele mai bune condițiuni de prezentare ale footballului românesc, nu putem pretinde o victorie asupra Cehoslovaciei. Chiar ignorând învățămintele de la Pardubice, nu suntem de clasa Cehoslovacilor. E și firesc, dacă vă gândiți la trecutul footballului lor și la acel al sportului românesc. Că în football totul e posibil și că din moment ce jugoslavii i-au bătut pe adversarii noștri de la 27 Mai, i-am putea bate și noi. Nu înseamnă însă că ne putem socoti de clasă egală.

Echipa primă a Cehoslovacilor ne-a bătut de două ori. Odată la Cluj cu 6—0 și odată la Praga cu 4—1.

La Cluj, la 1 Iulie 1923, am avut echipa compusă din: Stroescu, Barta, Hirsch, Fuhrman, Konigsberg, Iacobi, Stroeck, Guga, Wetzer, Ronay, Drescher.

La Praga, la 31 August 1924, când am cedat cu 4—1, am avut echipa Ritter, Barta, Krieshoffer, Veichelt, Vogl, Roessler, Taenzer Stroeck, Schiller, Semler, Kilianovici.

Cu toate acestea printr'o serie de calcule pe hârtie, cineva ne-a trecut de «hopul» cu Cehoslovacia, declarând că matchul cu Olanda nu prezintă nici o dificultate.. Afară de faptul că atribuim Olandei un rol însemnat în proba mondială, vom reaminti că în 1924, la Paris olandezii ne-au bătut cu 6—0.

Echipa României de atunci a fost compusă din: Stroek I, Barta, Molnar, Zimerman, Konigsberg, Kozovici, Stroeck II, Guga, Wetzer, Bonemeat, Tanzer.

Ulterior Olanda a ajuns până în semifinala olympiadei și a fost eliminată cu 2—1 de Uruguay.

De atunci e drept, am făcut progrese, dar și olandezii cu țara plină de antrenori englezi și austriaci, au progresat în proporție cel puțin egală.

Să ne dăm seama de realitate și să ne gândim că prin faptul că «sorții» ne-au desemnat adversari ai Cehoslovaciei, avem o singură misiune: să ne prezentăm cu cea mai bună echipă ca să înregistrăm un rezultat onorabil.

IN CELELALTE TABERE

Pentru examinarea cât mai reală a perspectivelor campionatului mondial, mai sunt multe equații de rezolvat.

Din păcate «necunoscutele» sunt cam multe.

Prima e Brazilia. Ce echipă vine din țara cafelei? Nimeni nu știe. Dacă însă, neînțelegerile dintre cele două federații din Rio de Janeiro și San Paolo au fost aplanate echipa Braziliei va fi unul din favoriții probei. In America de Sud

LIS

(Continuarea în pagina 4 a)

Tennismenii români la Atena

Hamburger în formă. De Stefani și-a adjudecat proba cea mai importantă; simplul-domni

La Atena, s'au terminat campionatele internaționale ale Greciei, cari s'au bucurat, anul acesta, de o excelentă participare.

Proba de simplu-domni — cea mai

HAMBURGER

interesantă — a fost câștigată de excelentul campion italian, *De Stefani*, care a învins în finală pe excelentul jugoslav *Palada*.

Dar importanța campionatelor internaționale ale Greciei crește, pentru noi, dacă aruncăm o privire asupra performanțelor jucătorilor noștri.

In primul rând, Hamburger.

Excelentul comingman a dispus de Xydis, una din vedetele Greciei, calificându-se în sferturile de finală.

Dar, în acest tur, a reușit o performanță senzațională... A învins pe francezul Journu, o „speranță" a tennisului francez, foarte bine cotat de către specialiști.

Ajuns în semifinală, a cedat — e drept, cu un scor sever — excelentului Palada.

Botez, mai puțin strălucit, a repurtat o singură victorie asupra grecului Koperis, dar a cedat lui Xydis (Grecia).

Reprezentanta noastră la „doamne", d-na Caracostea, a fost învinsă de d-ra Aperghy.

Iată rezultatele tehnice, obținute de jucătorii noștri:

SIMPLU DOAMNE

D-ra Aperghy (Grecia) — d-na Caracostea 6-3; 6-3;

SIMPLU DOMNI

Botez — Koperis (Grecia), 6-4; 6-1; 6-1;

Puncek (Jugoslavia) — Botez, 6-2; 6-2; 6-4;

Hamburger — Xydis (Grecia), 6-4; 5-7; 6-3; 7-5;

Hamburger — Journu (Franța), 6-3; 7-5; 1-6; 2-6; 6-4;

Palada (Jugoslavia) — Hamburger, 6-0; 6-1; 6-0.

O școală de antrenori la București

In cursul lunilor de vară se va organiza la București sub auspiciile Rombolului, și din inițiativa d-lui Nicu Lucescu, o școală de antrenori. In acest scop s'a făcut apel la un mare antrenor englez. Acesta va fi secondat de un antrenor austriac.

Cursurile acestei școli vor putea fi urmate de toți jucătorii din țară, în schimbul unei taxe.

O cerere senzațională a României

Suntem informați că la ședința comitetului executiv al Federației Internaționale de Foot-ball Asociație care se va ține la 26 Mai la Roma, România va prezenta o cerere senzațională. Este vorba nici mai mult nici mai puțin, decât de înscrierea României printre țările cari vor să... organizeze campionatul mondial în 1938 sau în 1942. Rămâne de văzut cum va fi rezolvată de F. I. F. A. această cerere...

Numărul viitor al Gazetei Sporturilor va apare Miercuri 9 Mai, la ora 15 în 6 PAGINI MARI

Secetă...

Astăzi nu ne preocupă
Nici shoteuri, nici shot la goal,
Căci e secetă în țară
Și pământul e pârjol.

Pe terenuri unde mingea
Se plimba printre picioare,
Jucătorii se usucă
Și fac plaje, băi de soare...

Barele sunt încălzite
S'au încins, aproape ard,
Chibiții fără parale
Se usucă pela gard.

De când Pipa joacă football
Nu a mai plouat deloc,
Sunt pe gânduri proprietarii
Că le ia terenul foc.

Numai Paraschiv e vesel,
Și cu doxă de edec,
Tot susține că terenul
Cel mai bun e «triple sec».

Insă nu numai natura
Ne usucă (și-i păcat)
Gloria-C. F. R. se plânge
Că și Bauer «i-a uscat».

In regiunile muntoase
Sau alături de Carpați
A plouat: pe toți Clujenii,
Venus i-a lăsat plouați.

La Onef, belșug și mană,
Căci deși nu au fost nori,
Când venise Jugoslavia,
A plouat cu spectatori.

Insă după ploaia asta
Ce-a căzut cu frenezie,
In Divizia Națională
A 'nceput uscătorie.

Secretă în toată țara,
In județ, și 'n Capitală...
Doar Costel o duce bine
Și trăește'n umezeală.

A. NOL

Eri după amiază la Obor

O fază a matchului Unirea Tricolor — Gloria C. F. R.

Anchetele noastre

Printre cluburile mici din Capitală...

Viața de mizerie a grupărilor cu trecut și fără viitor

Evenimentele sportive din ultima vreme, cari au reținut atenția unanimă a cetitorilor, au impus o uitare temporară a marei anchete pe care am întreprins-o printre cluburile mici. Azi, când viața footballului românesc a reintrat în normal, când manifestațiile locale au reînceput să pasioneze cu intensitatea din trecut, dăm din nou cuvântul cluburilor în cari atâția oameni muncesc în obscuritate, dar cu tragere de inimă, pentru izbânda finală a nouei idei.

ODISEEA CELUI MAI VECHI CLUB ROMANESC

D. Sigu Löbel, președintele clubului C.A.B. ne declară:

„Urmând invitației lăudabile a „Gazetei Sporturilor" îmi permit în calitate de actual conducător al clubului C.A.B., club „mic", să arăt și eu care este situația clubului nostru.

„Suntem fostul club „mare" C. A. B., care am avut primul stadion din București, la rondul II, Arcul de Triumf, clădit cu suma de 1 milion de lei, din contribuțiunile membrilor noștri, în frunte cu d. Col. Em. Lupașcu, care a fost în capul donatorilor cu 250.000 lei. Am avut ca arhitect pe d. C. Pomponiu, acela care a clădit mausoleul dela Mărășești și care, bineînțeles, ne-a pus gratuit serviciile la dispoziție.

„Grație colaborării d-lui colonel Hârjeu și a unor factori cari ne invidiau pentru teren, ne-am văzut deposedați de teren, după ce se dăduse foc tribunelor. Țin să remarc, că nu am avut nici un concurs material din partea primăriei de sector.

„Ca C.A.B. suntem cel mai vechi club din București. Chiar mai vechi decât Colțea. Existența noastră datează de acum 27 ani. Am avut primii jucători internaționali ai României, înainte de război, iar dela înființarea noastră de după război prin clubul nostru au trecut o serie de jucători mari, ca Auer, goalgetterul echipei naționale a Ungariei, Madarasz, Rech, Tranistra, Kilianovici, Chiroiu etc. etc.

„Am fost primii cari am organizat matchuri de mare anvergură și primii, cari am organizat cu ocazia aniversării de 20 ani, un match nocturn.

„Majestatea Sa Regele Carol al

(Continuarea în pag. IV-a)